

Mirjam Podsedenshek, Zavod RS za šolstvo

RESNIČNOST LAHKO VSTOPI V VSAKO ZGODBO

V letošnjem razpisu Tekmovanja v znanju slovenščine za Cankarjevo priznanje *Na odru domišljije in resničnosti* so zgodbe res pestre in slikovite.

Vsako leto obstanem zaradi preproste, naravne misli mladih, kjer se v njihovem pisanju prepleteta lepota in globina, pa tudi želja po iskanju prave poti in odgovora ... Enkratnega, neponovljivega, ki te usmeri v iskanje in potrditev osebnih spoznanj zase – in za druge.

Odgovor na vprašanje, zakaj objavljamo njihove naloge, tiči prav gotovo v tem, da so svojevrsten odsev naše učne, šolske prakse, prizadevanje vsakega posameznika, da bi vstopil v svet odraslih, se mu približal in ga razumel, predvsem pa v njem zaživel.

Prispevek Andraža Stevanovskega, mladega raziskovalca, in njegova raziskava o branju *Visoške kronike* med mladimi tako povezuje dvoje svetov: starega Tavčarjevega – ob analitičnem branju njegove *Visoške kronike*, in sodobnega, kjer avtor opozarja tudi na sistematično, natančno branje in pomen šolske interpretacije. O bralnih strategijah in njihovem pomenu v osnovnošolskih berilih v svojem prispevku piše tudi Petra Vnuk. V članku se posebej ukvarja z vprašanji o in ob besedilu, njihovo notranjo strukturo in funkcionalnostjo.

Intervju, ki ga je s prof. dr. Igorjem Saksido pripravila Darinka Rosc Leskovec, je dragocen zato, ker se v njem prepleta delo visokošolskega predavatelja, raziskovanje književnosti in jezika z aktivnim delom v družbi.

»Učitelj, ki se sam rad uči, zagotovo nauči tudi druge.« Kako drugače je učiti na daljavo, pri delu z mladimi spregovori Marjana Klemenčič Glavica, saj aktivno sodeluje pri projektu Jazon. Da je drugačnost lahko privlačna tudi za mlade, izvemo v prispevku Manje Žugman Projekt *Deček in hiša* ali kako je nastajal šolski časopis. Dr. Boža Krakar Vogel pa v *Vsestranskem vpogledu v pouk književnosti* poroča o strokovnem posvetu o književnosti v Ljubljani, 18. in 19. 4. 2017, ki ga je pripravila SAZU.

